

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. június 30. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A csalás vétségének kísérlete és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2010. február 18. napján kihirdetett Kb.I.87/2009/22. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben önálló büntetésül alkalmazott lefokozást megrovás intézkedésre **enyhíti**.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2010. február 18. napján kihirdetett Kb.I.87/2009/22. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki csalás vétségének kísérletében, ezért önálló büntetésül lefokozásra ítélte és kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Ellenben a vádlottat a magánokirat-hamisítás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

A tárgyaláson a katonai ügyész 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd tudomásul vette az ítéletet. A vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében fellebbezett.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.29/2010. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben a bejelentett elsődleges és másodlagos fellebbezését is fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített elkövetési magatartást a vádirat nem tartalmazta, a vád módosítására semmilyen formában nem került sor, az új körülmények csupán az ügyészi perbeszédben hangzottak el, ezért a pótlólagos igazolásnak a vádlott általi beadására vonatkozóan bizonyítás nem is történt, illetve ezen körülmény tekintetében, a vádlottnak és védőjének nem volt lehetősége védekezni. Hivatkozott továbbá arra, hogy a vádlott és Kemény Anett közötti élettársi viszony megszűnése tekintetében a pontos dátum nem is határozható meg. Másodlagos indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy védencének csak katonai szakképesítése van, két kiskorú gyermek eltartásáról kell gondoskodnia, szolgálatát példásan ellátja, és

külszolgálatra van tervezve. Ezért olyan büntetés kiszabását kérte, hogy védeence szolgálati viszonya fennmaradhasson.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését az írásbeli indokolásban foglaltakkal együtt fenntartotta. Indítványát megismételte.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakat tartotta fenn és az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem követett el bűncselekményt és szeretne katona maradni.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. A Be.348.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján azonban mellőzte a felülbírálatot az első fokú ítélet felmentő rendelkezésével kapcsolatban, mert azt fellebbezés nem támadta.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, melynek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Megállapítható, hogy a vádlott a tárgyaláson tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el. Az elsőfokú katonai tanács részletes bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során nagyszámú tanút hallgatott ki, illetve további iratokat szerzett be és ítélete 3. oldal első bekezdésétől a 4. oldal első bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat. Helyesen járt el, amikor a vádlott vallomását csak annyiban fogadta el, amennyiben az ügy más bizonyítékai is alátámasztották. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a terhelő tartalmú tényállást a vádlott védekezésével szemben a tanúk vallomása, valamint a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok, így különösen okiratok alapján állapította meg. Ítéletében meggyőző, logikus indokolását adta annak, hogy a vádlotti vallomás mely részét miért nem fogadta el, illetve, hogy azzal szemben a rendelkezésre álló más bizonyítékot miért fogadott el a tényállás alapjául.

Nem helytálló a védő azon hivatkozása, hogy az elsőfokú bíróság a vádirati tényállástól eltérő tényállást állapított meg és az általa megállapított új körülmények tekintetében a védelemnek nem volt lehetősége a védekezéshez kapcsolódó jogait gyakorolni. A vádirati tényállás és az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás összevetése alapján megállapítható, hogy mindkettő ugyanazon személynek, ugyanazon bűncselekményét rögzíti, csupán azzal az eltéréssel, hogy az elsőfokú katonai tanács a kissé felületes, hiányos vádirati tényállást az általa

lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján kiegészítette. Eljárása nem járt a Be.2.§-ában írtak sérelmével.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlott és védője a fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, ténylegesen valamely konkrét megalapozatlansági okot sem jelöltek meg. Az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta, így a vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő csalás vétségének kísérletében állapította meg. A másodfokú bíróság mindenben osztotta katonai tanácsnak az ítélet 4. oldal 4.-7. bekezdéseiben rögzített jogi álláspontját.

A védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezése a következők szerint alapos.

A katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a joghátrány megállapítása során figyelembe vehető körülményeket. A kialakult katonai bírói gyakorlat szerint a vagyon elleni bűncselekményt elkövető katona általában méltatlan a rendfokozat viselésére. A jelen ügyben a vádlott javára jelentkező körülményekre figyelemmel azonban a másodfokú bíróság nem látta szükségesnek a lefokozás alkalmazását. A szabálysértési értékhatárt alig meghaladó kárösszegre, a két kiskorú gyermek eltartására, de különösen arra figyelemmel, hogy a vádlott esetében a kérelem előterjesztése idején még a nevelési segély kifizetésének feltételei fennálltak, továbbá, hogy a vádlott cselekménye kísérleti szakaszban megrekedt, a másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott cselekménye az elbíráláskor már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen vele szemben. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottal szemben az önálló büntetésül alkalmazott lefokozást a Btk.71.§-a alapján megrovás intézkedésre enyhítette.

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2010. június 30.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2010. június 30.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő